Lietas arhīva Nr. CA-0563-18/31
ECLI:LV:RAT:2018:0221.C31149517.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 21.februārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Agnese Veita
tiesnese Ilze Celmiņa
tiesnesis Normunds Riņķis
ar tiesas sēžu sekretāri Lieni Alksni
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret SIA "Mūsa Motors Rīga" par uzņēmuma līguma atzīšanu par izbeigtu un parāda piedziņu sakarā ar SIA "Mūsa Motors Rīga" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 18.septembra spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2017.gada 6.janvārī /pers. A/ (turpmāk arī prasītājs) cēlis prasību Rīgas pilsētas Pārdaugavas (agrāk – Zemgales priekšpilsētas) tiesā pret SIA "Mūsa Motors Rīga" (turpmāk arī atbildētāja) par uzņēmuma līguma atzīšanu par izbeigtu un parāda piedziņu un, atsaucoties uz Civillikuma 1., 1402., 1587.-1590., 2192., 2212., 2222. un 2223.pantu, lūdzis atzīt par izbeigtu starp pusēm 2011.gada 1.aprīlī noslēgto uzņēmuma līgumu Nr.01/04/11 ar 2016.gada 11.novembri, piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam 1 607 EUR par izpildītajiem darbiem 2016.gada septembrī, pārskaitot naudas līdzekļus uz prasītāja kontu AS "Swedbank", konta Nr./konta numurs/, kā arī piedzīt no atbildētājas valsts ienākumos tiesas izdevumus.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 18.septembra spriedumu prasība apmierināta pilnībā.

Spriedums pamatots ar turpmāk norādīto.

Lietā nav strīda, ka 2011.gada 1.aprīlī starp atbildētāju kā pasūtītāju un prasītāju kā izpildītāju noslēgts uzņēmuma līgums Nr.01/04/11, ar kuru atbildētāja uzdevusi, bet prasītājs apņēmies patstāvīgi piesaistīt klientus pasūtītāja jaunu un lietotu automobiļu mazumtirdzniecības veicināšanai un automobiļu realizēšanai.

Ar 2015.gada 22.decembra līguma grozījumiem līguma termiņš noteikts līdz 2016.gada 31.decembrim.

Atbilstoši līguma 5.2.punktam tas var tikt izbeigts pirms termiņa šādos gadījumos:

1. nekavējoši bez pasūtītāja iepriekšēja paziņojuma, ja izpildītājs būtiskus pārkāpj šī līguma noteikumus, rīkojas negodīgi un negodprātīgi;
2. ja nepastāv neviens no šī līguma 5.2.1.punktā norādītajiem apstākļiem, šis līgums var tikt izbeigts pēc pasūtītāja vai izpildītāja iniciatīvas, nosūtot otrai pusei rakstveida paziņojumu vismaz vienu mēnesi pirms līguma izbeigšanas datuma. Paziņojums tiek uzskatīts par saņemtu piektajā dienā pēc tā nosūtīšanas pa pastu;
3. izbeidzot šo līgumu, izpildītājam ir pienākums 20 (divdesmit) dienu laikā no paziņojuma saņemšanas/nosūtīšanas par līguma izbeigšanu, nodot pasūtītājam visu informāciju un materiālus, kas tika saņemti un apkopoti šī līguma darbības laikā pasūtītāja pasūtījuma izpildei.

Atsaucoties uz Civillikuma 1587. un 2212.pantu, tiesa atzinusi, ka uzņēmuma līgumā puses ir pielīgušas tiesību izbeigt līgumu pirms termiņa un saskaņā ar Civillikuma 1589.pantu vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama, kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Tā kā prasītājs 2016.gada 10.oktobrī paziņojis atbildētājai par atkāpšanos no uzņēmuma līguma, tiesa atzinusi, ka atbilstoši līguma 5.2.2.punktam līgums atzīstams par tiesiski izbeigtu ar 2016.gada 11.novembri.

Par nepamatotiem tiesa atzinusi atbildētājas iebildumus par ierobežotām prasītāja tiesībām izbeigt uzņēmuma līgumu un norādījusi, ka uzņēmuma līgumam piemērojami noteikumi par darba līgumu, un saskaņā ar tiem darba līgums izbeidzams gan ar darba devēja, gan ar darbinieka uzteikumu.

Tiesa norādījusi, ka puses uzņēmuma līguma 2.1.4.punktā noteiktajā kārtībā ik mēnesi elektroniskā formā aizpildījušas aktu par darba nodošanu-pieņemšanu. Lai gan prasītāja iesniegtie akti par darba nodošanu-pieņemšanu par laika periodu no 2016.gada aprīļa līdz 2016.gada augustam ieskaitot nav apliecināti ne ar pušu personīgo parakstu, ne drošu elektronisko parakstu, atbildētāja pārstāve tiesas sēdē nav noliegusi, ka šādā elektroniskā formātā notikusi darbu nodošana-pieņemšana, un aktā norādīto izmaksājamās summas aprēķinu veicis pasūtītājs.

Tiesa arī norādījusi, ka minētajos aktos norādīto summu izmaksu apliecina arī lietas materiāliem pievienotā Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras sniegtā informācija par prasītāja gūtajiem ienākumiem.

No lietā iesniegtajiem pierādījumiem tiesa konstatējusi, ka arī par 2016.gada septembri puses sastādījušas aktu par darba nodošanu-pieņemšanu, prasītājam tajā norādot paveiktā darba apjomu, bet atbildētājai – izmaksājamās summas apmēru. Samaksu par minēto aktu atbildētāja nav veikusi.

Tāpat no lietas materiāliem tiesa konstatējusi un atbildētājas pārstāve tiesas sēdē to nav apstrīdējusi, ka atbildētājas grāmatvede 2016.gada 10.oktobrī elektroniski informējusi prasītāju par izmaksājamās summas apmēru – 450 EUR (pārdotas 6 jaunas a/m) + 1 157 EUR (papildus darbi).

Tiesa norādījusi, ka saskaņā ar uzņēmuma līguma 2.2.2.punktu pasūtītājs apņemas bez kavēšanās veikt līgumā paredzētos maksājumus un segt citus ar pakalpojuma izpildi saistītos un ar pasūtītāju rakstiski saskaņotos izdevumus.

Līguma 2.2.3.punkts noteic, ka pasūtītājam ir jāveic izpildīto pakalpojumu pārbaude un jāparaksta pieņemšanas-nodošanas akts vai arī jānorāda tā neparakstīšanas iemesli 3 (trīs) dienu laikā pēc izpildītāja paziņojuma par darbu pabeigšanu.

Tiesa atzinusi, ka līgumā norādītajā termiņā atbildētāja nav veikusi prasītājam pienākošos maksājumus un trīs dienu laikā pēc izpildītāja paziņojuma par darbu pabeigšanu nav izteikusi iebildumus par aktā norādīto paveikto darbu apjomu.

Tikai pēc prasītāja 2016.gada 22.novembra iesnieguma atbildētāja 2016.gada 9.decembrī sniegusi atbildi, norādot, ka nevienā dokumentā par aktā minēto periodu kā automašīnu pārdevējs nav norādīts prasītājs. Tai pat laikā atbildētāja pārstāve tiesas sēdē atzinusi prasību 450 EUR apmērā par samaksu par sešām pārdotām automašīnām saskaņā ar līguma 3.1.1.punktu.

Kā norādīts atbildētājas paskaidrojumos, aktā par darbu nodošanu-pieņemšanu nav ietverti papildus veiktie darbi, kā arī nav norādīts, kādi

dokumenti sagatavoti, taču tai pat laikā tiesas sēdē apstiprinājies, ka atbildētāja nav pieprasījusi šādu pamatojumu iepriekšējos dokumentos līguma darbības laikā. Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē nav spējusi paskaidrot arī to, kādu informāciju un materiālus, kas būtu saņemti līguma darbības laikā, prasītājs nebūtu nodevis atbildētājai.

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 104.panta pirmo un otro daļu, tiesa norādījusi, ka atbildētāja pārstāve tiesas sēdē norādījusi, ka atbildētāja aizturējusi prasītājam izmaksājamo summu sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta pārbaudi par kādu prasītāja darījumu.

Tiesa, atsaucoties uz tiesību doktrīnā norādīto, atzinusi, ka aizturējuma tiesību izlietošana nav uzskatāma par prettiesisku tiktāl, ciktāl tā atbilst Civillikuma 1734.-1740.panta noteikumiem, un secinājusi, ka konkrētajā lietā Civillikuma 1734.panta, 1738.panta 3.punkta un 1740.panta tiesisko sastāvu veidojošie apstākļi nav konstatējami.

Līdz ar to tiesa atzinusi, ka atbildētāja prettiesiski aizturējusi prasītājam izmaksājamo atlīdzību 1 607 EUR apmērā, to slēpjot ar atrunām par nepilnīgi noformētu aktu par darbu nodošanu-pieņemšanu, un, atsaucoties uz Civillikuma 1732.pantu, norādījusi, ka celtā prasība ir pilnībā apmierināma.

Tiesa atzinusi, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu no atbildētājas par labu prasītājam piedzenama valsts nodeva 241,05 EUR, bet no atbildētāja par labu valstij saskaņā ar šī likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,33 EUR.

Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniegusi SIA "Mūsa Motors Rīga", pārsūdzot to prasības apmierinātajā daļā par parāda 1 157 EUR piedziņu.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti sprieduma nepareizībai.

Atbilstoši līgumā noteiktajam, pieņemšanas-nodošanas aktus par veiktajiem darbiem puses ik mēnesi saskaņojušas elektroniskā formā, prasītājam vispirms to saskaņojot ar atbildētājas grāmatvedi, bet pēc tam ar struktūrvienības vadītāju.

Tiesas secinātais, ka elektroniski saskaņots darbu apjoms ar atbildētājas grāmatvedi ir darījuma izpildi apliecinošs dokuments, ir nepatiess. Atbildētājas grāmatvede pēc prasītāja mutvārdos sniegtas informācijas katru mēnesi prasītājam nosūtījusi sākotnēji aprēķinātās darbu izpildes summas apmēru, kuru tālāk izvērtējis arī tirdzniecības struktūrvienības vadītājs un direktors. Pēc tam parakstīts pieņemšanas-nodošanas akts, kas kļuvis par darījumu apliecinošu dokumentu, uz kura pamata prasītājam veikta samaksa saskaņā ar līguma 3.2. un 3.3.punktu.

Savukārt atbildētājas pārstāve, pretēji tiesas secinātajam, tiesas sēdē norādījusi, ka ir pārliecināta par abpusēji parakstītu aktu esamību un var tos izprasīt. Turklāt atbildētājas rīcībā ir arī pušu parakstīti darbu pieņemšanas-nodošanas akti par laika periodu no 2016.gada 1.jūnija līdz 2016.gada 31.augustam, kas tiek pievienoti apelācijas sūdzībai.

Tāpat pretēji tiesas secinātajam, atbildētājas pārstāve tiesas sēdē norādījusi, ka Valsts ieņēmumu dienesta sniegtā informācija par prasītāja organizēto darījumu ir izraisījusi domstarpības starp pusēm. Pēc Valsts ieņēmumu dienesta pārbaudes uzsākšanas un informācijas saņemšanas par prasītāja prettiesiskās darbības veikšanu atbildētāja zaudējusi uzticību prasītājam, kā rezultātā lūgusi prasītāju kopā ar ikmēneša darbu pieņemšanas-nodošanas akta sastādīšanu nodot papildus informāciju par veiktajiem papildus pakalpojumiem.

Līdz 2016.gada septembrim atbildētāja uzticējusies prasītāja sniegtajai informācijai par papildus veikto pakalpojumu apjomu un apzinājusies tā faktisku veikšanu vairumā gadījumu, tomēr 2016.gada septembrī atbildētāja nebija konstatējusi, ka prasītājs būtu veicis papildus darbu, tādēļ pieprasījusi iesniegt dokumentus vai vismaz papildus veikto darbu sarakstu, kas apliecinātu prasītāja grāmatvedībai nosaukto papildus pakalpojumu apjomu.

Tas, ka iepriekšējos mēnešos atbildētāja nav lūgusi prasītājam iesniegt neko citu kā tikai pieņemšanas-nodošanas aktu, nevar būt par pietiekamu pamatojumu, lai nepieprasītu papildus informāciju par veiktajiem darbiem. Atbildētāja apliecina, ka tiesas norādītajā laika periodā pirms 2016.gada septembra prasītājs sniedza papildus pakalpojumus un atbildētājas rīcībā bija informācija par tiem, līdz ar to nav radusies nepieciešamība lūgt prasītāju iesniegt papildus informāciju.

Tiesa kļūdaini atzinusi, ka saskaņā ar iepriekšējo mēnešu samaksas aprēķiniem var aprēķināt arī to samaksu, kas prasītājam pienākas par pakalpojumiem, kas sniegti 2016.gada septembrī, jo saskaņā ar noslēgto līgumu prasītājam tiek maksāts par faktiski paveikto darbu un šīm samaksām nav periodiska rakstura.

Tiesa piedevusi ticamību prasītāja liecībām, bet noraidījusi un sagrozījusi atbildētājas pārstāves mutvārdu paskaidrojumus. Prasītājam būtu jāspēj pierādīt, ka viņš ir veicis papildus darbus. Atbildētāja par iepriekš minēto pierādījumus iesniegt nevar, jo negatīvi fakti nav jāpierāda.

2017.gada 28.novembrī Rīgas apgabaltiesā saņemti /pers. A/ paskaidrojumi uz atbildētājas apelācijas sūdzību.

Prasītājs paskaidrojumos norādījis, ka atbildētāja nav pierādījusi savu argumentu par uzticības zaudēšanu prasītājam pamatotību un attiecināmību uz konkrētās lietas izskatīšanu. Turklāt, ja prasītājs būtu veicis prettiesiskas darbības, atbildētāja būtu ieinteresēta izbeigt uzņēmuma līgumu pēc iespējas ātrāk, bet lietas materiāli liecina par pretējo. Turklāt apgalvojumiem par prasītāja prettiesisku rīcību nav pierādījumu.

Atbildētājai bija jāpierāda, ka pie darbu nodošanas ir stingri noteikts nepieciešamais informācijas apjoms, kas prasītājam būtu jāsniedz, taču atbildētāja pārstāve tiesai nav varējusi norādīt ne normatīvos aktus, ne atbildētāja prasības informācijas sagatavošanā.

Atbildētājas grāmatvede pati prasītājam izsniegusi aprēķināto samaksas apmēru, ko atbildētājas pārstāve tiesas sēdē nav noliegusi, kā arī nav varējusi iesniegt pierādījumus, ka atbildētāja saskaņā ar uzņēmuma līguma 2.2.3.punktu būtu norādījusi pieņemšanas-nodošanas akta neparakstīšanas iemeslus. Līdz ar to darbi uzskatāmi par pieņemtiem.

Neiztur kritiku atbildētājas iebildumi par uzticēšanos prasītājam par papildus veikto pakalpojumu apjomu līdz 2016.gada septembrim. Tikai atbildētājas rīcībā ir visas darbā izmantojamās datu bāzes, sagatavotie konkursu, kuros atbildētāja piedalījusies, materiāli un cita informācija. Turklāt situācija, kad tikai pieņemšanas-nodošanas akti apliecina izpildītos darbus, ir absurda. Gadījumā, ja atbildētāja minētos aktus neparaksta, prasītājam nav nekādu iespēju piedzīt samaksu par izpildītajiem darbiem.

Tāpat atbildētājas norādītais, ka pēdējās grāmatvede pēc prasītāja mutvārdos sniegtas informācijas nosūta viņam sākotnēji aprēķinātās darbu izpildes summas apmēru, faktiski liecina par to, ka atbildētājai ir zināms padarīto darbu apjoms, proti, grāmatvede nevar aprēķināt izmaksājamo summu, ja trūkst informācijas par konkrētu darbu rezultātiem.

Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētājas un apelācijas sūdzības iesniedzējas SIA "Mūsa Motors Rīga" pilnvarotā pārstāve /pers. B/ apelācijas sūdzību uzturēja saskaņā ar tajā norādītajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka pirms 2016.gada oktobra atbildētāja aprobežojusies ar prasītāja mutvārdu paskaidrojumiem par veiktajiem papildus darbiem, taču vēlāk atbildētājai zudusi uzticība prasītājam, tādēļ tā vēlējusies saņemt konkrētu informāciju un pierādījumus par papildus veiktiem darbiem, par kuriem prasītājs pieprasījis samaksu.

Prasītāja/pers. A/ pilnvarotā pārstāve /pers. C/ apelācijas sūdzību neatzina. Uzsvēra, ka visa informācija par papildus darbiem bijusi prasītāja elektroniskajā pastā atbildētājas datorā un datu bāzē. Prasītājam nav iespējas piekļūt nevienam no minētajiem, jo viņa elektroniskais pasts tika nobloķēts. Papildus veiktie darbi bijuši saistīti ar pastāvīgu intereses uzturēšanu par izsludinātiem automašīnu iepirkumiem, konkursa dokumentācijas sagatavošanu u.tml.. Iepirkumu dokumentācija tikusi gatavota saziņā ar tirdzniecības daļas vadītāju.

M o t ī v u d a ļ a

Noklausījusies pušu pārstāvju paskaidrojumus tiesas sēdē un novērtējusi tos kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un prasība apelācijas instances tiesā izskatāmajā apjomā ir apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 18.septembra spriedums daļā, ar kuru atzīts par izbeigtu 2011.gada 1.aprīlī starp SIA "Mūsa Motors Rīga" un /pers. A/ noslēgtais uzņēmuma līgums Nr.01/04/11 ar 2016.gada 11.novembri un no SIA "Mūsa Motors Rīga" par labu /pers. A/ piedzīts parāds 450 EUR , apelācijas kārtībā nav pārsūdzēts, līdz ar ko tas šajā daļā ir stājies likumīgā spēkā atbilstoši Civilprocesa likuma 203.panta otrajai daļai.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija secina, ka apelācijas instances tiesas izskatīšanas priekšmets ir prasītāja prasība par parāda 1 157 EUR piedziņu.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa noteic: (..) ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma argumentācijai.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus un devusi tiem pareizu juridisko novērtējumu, kā arī objektīvi novērtējusi iesniegtos pierādījumus. Tādējādi atzīstams, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un tā kā nav pamata pārvērtēt pirmās instances tiesas secinājumus, tad atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem, Civillietu tiesas kolēģija, pievienojoties pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai, tajā norādītos motīvus neatkārto.

Par nepamatotu tiesas kolēģija atzīst apelācijas sūdzībā norādīto, ka nepatiess ir tiesas secinājums par to, ka elektroniski saskaņots darbu apjoms ar atbildētājas grāmatvedi ir darījuma izpildi apliecinošs dokuments.

Atbilstoši atbildētājas norādītajam tās grāmatvede pēc prasītāja mutvārdos sniegtas informācijas katru mēnesi prasītājam nosūtījusi sākotnēji aprēķinātās darbu izpildes summas apmēru, kuru tālāk izvērtējis arī tirdzniecības struktūrvienības vadītājs un direktors, un pēc tam parakstīts pieņemšanas-nodošanas akts, kas kļuvis par darījumu apliecinošu dokumentu, uz kura pamata prasītājam veikta samaksa saskaņā ar uzņēmuma līguma 3.2. un 3.3.punktu.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka atbildētāja savus paskaidrojumus saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas un 104.panta pirmās daļas prasībām nav pierādījusi. Lietā nav iesniegti objektīvi, ticami un pārliecinoši pierādījumi, kas apstiprinātu atbildētājas paskaidrojumus par attiecīgu pārbaudes un izvērtēšanas procesu esamību un samaksas izdarīšanu prasītājam tikai pēc faktiskas darbu pieņemšanas-nodošanas aktu abpusējas parakstīšanas.

Minēto aktu pievienošana apelācijas sūdzībai pati par sevi izvērtēšanas un pārbaudes procesa esamību neapstiprina. Turklāt no aktiem nav redzams arī to faktiskais parakstīšanas datums.

Šādos apstākļos tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti, atbilstoši pierādījumiem lietā, atzinusi, ka darbu nodošana-pieņemšana, vismaz laika periodā no 2016.gada aprīļa līdz 2016.gada augustam, notikusi elektroniskā formātā.

Secīgi, tiesas kolēģija analogi pirmās instances tiesai atzīst, ka arī par 2016.gada septembri puses ir sastādījušas aktu par darba nodošanu-pieņemšanu, prasītājam tajā norādot paveiktā darba apjomu un izmaksājamās summas apmēru, ko apstiprinājusi arī atbildētājas grāmatvede 2016.gada 10.oktobra elektroniskā pasta vēstulē - 450 EUR (pārdotas 6 jaunas a/m) + 1 157 EUR (papildus darbi).

No lietas materiāliem izriet, ka uzņēmuma līgumā noteiktajā termiņā atbildētāja nav veikusi prasītājam pienākošos maksājumus un trīs dienu laikā pēc izpildītāja paziņojuma par darbu pabeigšanu nav izteikusi iebildumus par aktā norādīto paveikto darbu apjomu. Pierādījumi par pretējo lietā nav iesniegti.

Par nepamatotu tiesas kolēģija atzīst apelācijas sūdzībā norādīto, ka tas, ka iepriekšējos mēnešos atbildētāja nav lūgusi prasītājam par izpildītajiem darbiem iesniegt neko citu kā tikai pieņemšanas-nodošanas aktu, nevar būt par pietiekamu pamatojumu, lai nepieprasītu papildus informāciju par veiktajiem darbiem.

Lai arī atbildētāja apelācijas sūdzībā ir apliecinājusi, ka laika periodā pirms 2016.gada septembra prasītājs ir sniedzis papildus pakalpojumus un atbildētājas rīcībā bijusi informācija par tiem, līdz ar to nav radusies nepieciešamība lūgt prasītāju iesniegt papildus informāciju, rakstveida pierādījumi minētajiem apgalvojumiem nav iesniegti, tādēļ tiesas kolēģijai ir pamats apšaubīt atbildētājas paskaidrojumus par būtiski atšķirīgo situāciju ar tās rīcībā esošo informāciju par papildus izpildītiem darbiem laikā līdz 2016.gada septembrim un 2016.gada septembrī.

Vienlaicīgi Civillietu tiesas kolēģijai nav pamata neticēt prasītāja pārstāves paskaidrotajam, ka visa informācija par prasītāja veiktajiem darbiem arī 2016.gada septembrī atbildētājai ir pieejama tās datorsistēmās un atrodama prasītāja elektroniskajā pastā, ko viņš lietojis, būdams tiesiskajās attiecībās ar atbildētāju, un kam šobrīd piekļuves nav. Tādējādi atbildētājas arguments, ka prasītājam jāspēj pierādīt, ka viņš ir veicis papildus darbus, ir nepamatots, jo konkrētajā gadījumā prasītājam šādas iespējas praktiski nav.

Turklāt atbildētājas pārstāve arī apelācijas instances tiesas sēdē nevarēja paskaidrot, kāds tieši ir darbu nodošanai nepieciešamais informācijas apjoms un forma, kas prasītājam bija jāsniedz.

Tiesas kolēģijas ieskatā, nepamatots ir atbildētājas apelācijas sūdzības arguments, ka tā nevar pierādīt negatīvu faktu. Tieši pretēji - lai pierādītu savu iebildumu pamatotību, atbildētājai bija jāpierāda, ka konkursa dokumentus, par kuru sagatavošanu aktā ir norādījis prasītājs, ir sagatavojusi cita persona. Pie tam faktu, ka attiecīgajā periodā atbildētāja iepirkuma procedūrā (konkursā) ir piedalījusies vai vismaz gatavojusies to darīt, atbildētāja nav ne noliegusi, ne apstrīdējusi.

Atbildētājas norādītais apstāklis, ka līdz 2016.gada septembrim tā uzticējusies prasītāja sniegtajai informācijai par papildus veikto pakalpojumu apjomu, bet uzticība zaudēta, jo Valsts ieņēmumu dienesta sniegtā informācija par prasītāja organizēto darījumu ir izraisījusi domstarpības starp pusēm, nevar būt par pamatu tam, lai atbildētāja nepildītu uzņēmuma līgumā noteikto darbu nodošanas–pieņemšanas kārtību, proti, neparakstītu darbu pieņemšanas-nodošanas aktu, nenorādot tā neparakstīšanas iemeslus, un, secīgi, nemaksātu atlīdzību par izpildītajiem darbiem. Ja arī Valsts ieņēmumu dienesta pārbaudes rezultātā atbildētājai iespējami radīsies kāds prasījums pret prasītāju, atbildētājai būs tiesības savu aizskarto civilo tiesību vai interešu aizsardzībai vērsties tiesā ar attiecīgu prasību, taču tas nevar būt par pamatu tam, lai nepildītu saistības, kas izriet no pušu starpā šobrīd jau izbeigtā uzņēmuma līguma.

Turklāt nav izskaidrojuma, kādēļ atbildētāja, prasītājam zaudējot uzticību, līdz pat 2016.gada decembrim nav vēlējusies uzņēmuma līgumu izbeigt, kas būtu loģiski sagaidāma atbildētājas kā komersanta, kam ir svarīga tā reputācija, rīcība tās norādītajos apstākļos.

Ņemot vērā minēto un pirmās instances tiesas konstatētos faktus un to juridisko novērtējumu, kam apelācijas instances tiesa pilnībā pievienojas, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka prasītāja prasība apelācijas instances tiesā izskatāmajā apjomā, t.i., par parāda 1 157 EUR piedziņu kā pamatota ir apmierināma.

Vienlaicīgi tiesas kolēģija uzskata, ka apelācijas instances sprieduma rezolutīvajā daļā norādāmajā piedzenamās parāda summas apmērā ir iekļaujams arī no atbildētājas ar pirmās instances tiesas spriedumu piedzītais parāds 450 EUR, jo pretējā gadījumā, lai izsniegtu izpildu rakstu par pirmās instances tiesas sprieduma spēkā stājušos daļu, būtu jāgroza minētā sprieduma rezolutīvā daļa, ko Civilprocesa likums nepieļauj.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija secina, ka no atbildētāja spar labu prasītājam ir piedzenams parāds 1 607 EUR.

Vienlaicīgi saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājam ir atzīstamas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no SIA "Mūsa Motors Rīga" likumiskos procentus - sešus procentus gadā - no piedzītās parāda summas, bet nepārsniedzot tās apmēru.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir vispusīgi un objektīvi novērtējusi lietas apstākļus kopsakarā ar iesniegtajiem pierādījumiem un pamatoti taisījusi spriedumu par prasības apmierināšanu. Apelācijas sūdzībā norādītie argumenti apstiprinājumu nav guvuši.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Prasītājs izskatāmajā lietā ir atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas atbilstoši Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 1.punktam, līdz ar to no atbildētājas valsts ienākumos piedzenama valsts nodeva par apmierināto mantisko prasījumu 241,05 EUR (Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta "a" apakšpunkts, apmierināts prasījums par 1 607 EUR), kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu, kas atbilstoši lietas materiāliem, Tiesu informācijas sistēmai un pasta iestāžu noteiktajiem tarifiem pirmās un apelācijas instances tiesā šajā lietā kopā ir 6,45 EUR (lietas 1., 1.A lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 195., 204.[1] un 432.pantu Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

apmierināt /pers. A/ prasību pret SIA "Mūsa Motors Rīga" par parāda piedziņu.

Piedzīt no SIA "Mūsa Motors Rīga", reģistrācijas Nr.40003161493, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, parādu 1 607 EUR (tūkstoš seši simti septiņus *euro*).

Noteikt, ka piedzītie naudas līdzekļi samaksājami /pers. A/ kontā AS "Swedbank", bankas kods HABALV22, konta numurs /konta numurs/.

Atzīt /pers. A/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no SIA "Mūsa Motors Rīga" 6 % (sešus procentus) gadā no piedzītās parāda summas, bet nepārsniedzot tās apmēru.

Piedzīt no SIA "Mūsa Motors Rīga", reģistrācijas Nr.40003161493, valsts ienākumos valsts nodevu 241,05 EUR (divi simti četrdesmit vienu *euro*, 5 centus).

Piedzīt no SIA "Mūsa Motors Rīga", reģistrācijas Nr.40003161493, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,45 EUR (sešus *euro*, 45 centus).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt, ka maksājuma dokumenti par valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts ienākumos tiem paredzētajos kontos sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā nekavējoties iesniedzami Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sagatavošanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2018.gada 7.martā.

Tiesnese A.Veita

Tiesnese I.Celmiņa

Tiesnesis N.Riņķis